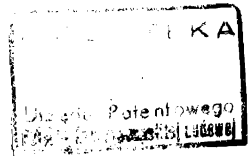

5 marca 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

A446,9/14

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

№ 1033.

Kl. ~~44a~~24.

Waldes a spol.,
Wršchowitz pod Pragą (Czechosłowacja).

44a¹9/

Agrafka.

Zgłoszono: 8 lipca 1920 r.

Udzielono: 21 listopada 1924 r.

Pierwszeństwo: 3 lipca 1919 r. (Czechosłowacja).

Znane są zabezpieczenia dla broszek i t. p. polegające na tem, że osłonka ostrza szpilki znajduje się pod działaniem sprężyny, tak iż ostrze można wyjąć z osłonki dopiero po pokonaniu oporu sprężyny. Lecz zabezpieczenie to nie zawsze wystarcza, bo gdy na szpilkę działa dość wielka siła w kierunku nazewnątrz, to następuje przewyciężenie oporu sprężyny i osłonka zeskakuje z ostrza.

Znane są także agrafki, których tępy koniec czyli trzon jest raz lub kilkakrotnie wygięty, przyczem zgięcia te służą jako części chwytowe umożliwiające również poruszanie tępego końca szpilki, zaopatrzonego w osłonkę lub haczyk, tak że ostrze szpilki wychodzi z osłonki wbrew działaniu sprężyny. Także i te agrafki nie dają całkowitego zabezpieczenia przeciw niepożądanemu

otwieraniu się szpilki, bo i tu ciągnięcie szpilki nazewnątrz powoduje wydłużanie się jej tępego końca w pewnym kierunku.

Niniejszy wynalazek tem się odróżnia od znanych konstrukcyj, że tępy koniec szpilki posiada dwa ramiona, które tworzą krzyżujące się końce sprężynowej spirali. Sprężystość właściwa spirali określa przytem w normalnym stanie roboczą długość tępego trzona szpilki, potrzebną, aby, jak zwykle, wprowadzić lub wysunąć ostrze szpilki z osłonki. Jeżeli jednak działa jakieś natężenie, które usiłuje rozerwać zamknięcie szpilki, to wskutek swoistego ukształtowania tępego trzona szpilki skraca się odległość między osłonką a spiralą łączącą obie części szpilki i wyskoczenie jej z osłonki staje się niemożliwe.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania agrałki. Jako znane przyjmuje się zastosowanie osłonki *d*, na tępy zaś końcu *c* szpilki zastosowanie spirali *b* łączącej obie części szpilki.

Tępy trzon szpilki jest podzielony, w myśl wynalazku, na dwa ramiona *c*, które są krzyżującemi się końcami pętli *e*, przyczem zewnętrzne końce pętli przechodzą w sprężynową spiralę *f*, względnie są nią połączone.

Jasne jest, że z powodu takiego kształtu tępego końca trzona *c* może nastąpić powiększenie odległości osłonki *d* od spirali *b* przez zaciśnięcie pętli *e* i zdjęcie w ten sposób osłonki *d* z ostrza szpilki. Jeżeli jednak nastąpi

obciążenie agrałki w kierunku nazewnątrż, to osłonka *d* ciśnie w kierunku spirali *b*, tak że otwarcie się agrałki nie może nastąpić.

Z tego powodu agrałka ta może mieć korzystne zastosowanie, jako wieszadło; w tym wypadku umocowuje się agrałkę spiralą *f*, a ciężar zawiesza się na części *a* ostrza szpilki.

Zastrzeżenie patentowe.

Agrałka z częścią trzonową, dającą się wydłużać i skracać, i zaopatrzoną w osłonkę, tem znamienna, że ta część trzonowa jest utworzona z krzyżujących się końców sprężynującej spirali (*f*).

Waldes a spol.

Zastępca: M. K r y z a n,
rzecznik patentowy.